

Додатно визначені квадратичні форми

Лектор — доц. Ігор Шапочка

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Факультет математики та цифрових технологій
Кафедра алгебри та диференціальних рівнянь

22 травня 2023 року

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел,

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n підставити відповідно дійсні числа $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$,

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n підставити відповідно дійсні числа $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$, то дійсне число, що є результатом обчислення алгебраїчного виразу

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n підставити відповідно дійсні числа $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$, то дійсне число, що є результатом обчислення алгебраїчного виразу

$$\sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} \gamma_i \gamma_j$$

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n підставити відповідно дійсні числа $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$, то дійсне число, що є результатом обчислення алгебраїчного виразу

$$\sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} \gamma_i \gamma_j$$

називається **значенням квадратичної форми f**

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n підставити відповідно дійсні числа $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$, то дійсне число, що є результатом обчислення алгебраїчного виразу

$$\sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} \gamma_i \gamma_j$$

називається **значенням квадратичної форми f** для даних значень змінних

Означення 1

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$. Якщо замість змінних x_1, x_2, \dots, x_n підставити відповідно дійсні числа $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$, то дійсне число, що є результатом обчислення алгебраїчного виразу

$$\sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} \gamma_i \gamma_j$$

називається **значенням квадратичної форми f** для даних значень змінних і позначається через **$f(\gamma_1, \dots, \gamma_n)$** .

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$,

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**,

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$,

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Теорема 1

Дійсна квадратична форма від n змінних є додатно визначеною тоді і тільки тоді,

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Теорема 1

Дійсна квадратична форма від n змінних є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми,

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Теорема 1

Дійсна квадратична форма від n змінних є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її додатний індекс інерції

Означення 2

Дійсна квадратична форма

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j,$$

де $\alpha_{ij} \in \mathbb{R}$, називається **додатно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Теорема 1

Дійсна квадратична форма від n змінних є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її додатний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Доведення.

Нехай $f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$ — деяка дійсна квадратична форма від n змінних x_1, x_2, \dots, x_n .

Доведення.

Нехай $f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$ — деяка дійсна квадратична форма від n змінних x_1, x_2, \dots, x_n . Припустимо спочатку, що f є додатно визначеною квадратичною формою.

Доведення.

Нехай $f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$ — деяка дійсна квадратична форма від n змінних x_1, x_2, \dots, x_n . Припустимо спочатку, що f є додатно визначеною квадратичною формою. Доведемо від протилежного,

Доведення.

Нехай $f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$ — деяка дійсна квадратична форма від n змінних x_1, x_2, \dots, x_n . Припустимо спочатку, що f є додатно визначеною квадратичною формою. Доведемо від протилежного, що тоді ранг $\text{rank } f$ дорівнює n ,

Доведення.

Нехай $f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$ — деяка дійсна квадратична форма від n змінних x_1, x_2, \dots, x_n . Припустимо спочатку, що f є додатно визначеною квадратичною формою. Доведемо від протилежного, що тоді ранг $\text{rank } f$ дорівнює n , а також сигнатура $\text{sign } f$ дорівнює n ,

Доведення.

Нехай $f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j$ — деяка дійсна квадратична форма від n змінних x_1, x_2, \dots, x_n . Припустимо спочатку, що f є додатно визначеною квадратичною формою. Доведемо від протилежного, що тоді ранг $\text{rank } f$ дорівнює n , а також сигнатура $\text{sign } f$ дорівнює n , або теж саме, що квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду

$$x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2. \quad (1)$$

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі,

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю.

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю,

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим.

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) =$$

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) = g(0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0)$$

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) = g(0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0) = \gamma$$

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) = g(0, \dots, 0, \underset{\substack{\uparrow \\ \text{значення } j\text{-ї змінної}}}{1}, 0, \dots, 0) = \gamma \leq 0.$$

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) = g(0, \dots, 0, \underset{\substack{\uparrow \\ \text{значення } j\text{-ї змінної}}}{1}, 0, \dots, 0) = \gamma \leq 0.$$

Але це суперечить тому, що f — додатно визначена квадратична форма.

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) = g(0, \dots, 0, \underset{\substack{\uparrow \\ \text{значення } j\text{-ї змінної}}}{1}, 0, \dots, 0) = \gamma \leq 0.$$

Але це суперечить тому, що f — додатно визначена квадратична форма. Отже, квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду (1).

Доведення.

Підставимо у праві частини рівностей (2) замість $y_1, \dots, y_{j-1}, y_{j+1}, \dots, y_n$ нулі, а замість y_j одиницю. Одержимо

$$x_1 = \beta_{1j}, \quad x_2 = \beta_{2j}, \quad \dots, \quad x_n = \beta_{nj}.$$

Хоча б одне з чисел $\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку лінійне перетворення (2) є виродженим. Тоді

$$f(\beta_{1j}, \beta_{2j}, \dots, \beta_{nj}) = g(0, \dots, 0, \underset{\substack{\uparrow \\ \text{значення } j\text{-ї змінної}}}{1}, 0, \dots, 0) = \gamma \leq 0.$$

Але це суперечить тому, що f — додатно визначена квадратична форма. Отже, квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду (1). Необхідність теореми доведена.

Доведення.

Доведемо тепер достатність.

Доведення.

Доведемо тепер достатність. Нехай дійсна квадратична форма f від n змінних

Доведення.

Доведемо тепер достатність. Нехай дійсна квадратична форма f від n змінних еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду

$$x_1^2 + x_2^2 + \cdots + x_n^2.$$

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю,

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю.

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) =$$

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_n^2$$

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_n^2 > 0.$$

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_n^2 > 0.$$

Таким чином, $f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$,

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_n^2 > 0.$$

Таким чином, $f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_n^2 > 0.$$

Таким чином, $f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Це означає, що f — додатно визначена квадратична форма.

Доведення.

Хоча б одне з чисел $\varepsilon_1, \varepsilon_2, \dots, \varepsilon_n$ не дорівнює нулю, бо у протилежному випадку всі числа $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$ дорівнюють нулю. Тоді

$$f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) = \varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_n^2 > 0.$$

Таким чином, $f(\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n) > 0$ для будь-яких дійсних чисел $\delta_1, \delta_2, \dots, \delta_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Це означає, що f — додатно визначена квадратична форма. Теорема доведена. \square

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11},$$

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11}, \quad \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix},$$

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1k} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{k1} & \dots & \alpha_{kk} \end{vmatrix}, \dots,$$

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1k} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{k1} & \dots & \alpha_{kk} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{vmatrix}.$$

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1k} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{k1} & \dots & \alpha_{kk} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{vmatrix}.$$

Теорема 2 (критерій Сільвестра)

Дійсна квадратична форма є додатно визначеною

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1k} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{k1} & \dots & \alpha_{kk} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{vmatrix}.$$

Теорема 2 (критерій Сільвестра)

Дійсна квадратична форма є додатно визначеною тоді і тільки тоді,

Означення 3

Нехай f — дійсна квадратична форма від n змінних з матрицею

$$A = \begin{pmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{pmatrix}.$$

Головними мінорами квадратичної форми f називаються наступні мінори матриці A :

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1k} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{k1} & \dots & \alpha_{kk} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n1} & \dots & \alpha_{nn} \end{vmatrix}.$$

Теорема 2 (критерій Сільвестра)

Дійсна квадратична форма є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли всі її головні мінори додатні.

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел,

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується,

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$.

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм,

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4),

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$.

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною.

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною. Нехай g квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_{n-1}

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною. Нехай g квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_{n-1} вигляду

$$g = \sum_{i,j=1}^{n-1} \alpha_{ij} x_i x_j. \quad (5)$$

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною. Нехай g квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_{n-1} вигляду

$$g = \sum_{i,j=1}^{n-1} \alpha_{ij} x_i x_j. \quad (5)$$

Ця квадратична форма є також додатно визначеною,

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною. Нехай g квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_{n-1} вигляду

$$g = \sum_{i,j=1}^{n-1} \alpha_{ij} x_i x_j. \quad (5)$$

Ця квадратична форма є також додатно визначеною, оскільки для довільних дійсних чисел $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}$,

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною. Нехай g квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_{n-1} вигляду

$$g = \sum_{i,j=1}^{n-1} \alpha_{ij} x_i x_j. \quad (5)$$

Ця квадратична форма є також додатно визначеною, оскільки для довільних дійсних чисел $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю,

$$g(\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}) = f(\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}, 0)$$

Доведення.

Нехай

$$f = \sum_{i,j=1}^n \alpha_{ij} x_i x_j \quad (4)$$

— деяка дійсна квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_n з коефіцієнтами α_{ij} з поля дійсних чисел, $i, j = 1, 2, \dots, n$.

Якщо $n = 1$, то теорема справджується, оскільки у цьому випадку квадратична форма f має вигляд $f = \alpha_{11} x_1^2$. А така квадратична форма вона є додатно визначеною тоді і тільки тоді, коли $\alpha_{11} > 0$.

Нехай твердження теореми є правильними для всіх квадратичних форм, число n змінних якої менше за певне фіксоване натуральне число k .

Розглянемо квадратичну форму f вигляду (4), де $n = k$. Припустимо спочатку, що квадратична форма f є додатно визначеною. Нехай g квадратична форма від змінних x_1, x_2, \dots, x_{n-1} вигляду

$$g = \sum_{i,j=1}^{n-1} \alpha_{ij} x_i x_j. \quad (5)$$

Ця квадратична форма є також додатно визначеною, оскільки для довільних дійсних чисел $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю,

$$g(\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}) = f(\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_{n-1}, 0) > 0.$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11},$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix},$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними.

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f .

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f ,

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A ,

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$.

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$,

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n .

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n . Звідси $|Q^T A Q| = 1$.

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n . Звідси $|Q^T A Q| = 1$. З іншого боку

$$|Q^T A Q| =$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n . Звідси $|Q^T A Q| = 1$. З іншого боку

$$|Q^T A Q| = |Q^T| \cdot |A| \cdot |Q|$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний міноर n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n . Звідси $|Q^T A Q| = 1$. З іншого боку

$$|Q^T A Q| = |Q^T| \cdot |A| \cdot |Q| = |A| \cdot |Q|^2.$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінери

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінери є головними мінерами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінер n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує не вироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n . Звідси $|Q^T A Q| = 1$. З іншого боку

$$|Q^T A Q| = |Q^T| \cdot |A| \cdot |Q| = |A| \cdot |Q|^2.$$

Отже,

$$|A| = \frac{1}{|Q|^2} > 0,$$

Доведення.

Тоді за припущенням всі головні мінори

$$\alpha_{11}, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} \end{vmatrix}, \dots, \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \dots & \alpha_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{n-11} & \dots & \alpha_{n-1n-1} \end{vmatrix}$$

квадратичної форми g є додатними. Але ці мінори є головними мінорами квадратичної форми f . Покажемо, що і останній головний мінор n -го порядку квадратичної форми f , тобто детермінант її матриці A , також є додатним дійсним числом.

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми квадратична форма f еквівалентна квадратичній формі нормального вигляду $x_1^2 + x_2^2 + \dots + x_n^2$. Тому за наслідком із закону зміни квадратичної форми існує не вироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що $Q^T A Q = E$, де E — одинична матриця порядку n . Звідси $|Q^T A Q| = 1$. З іншого боку

$$|Q^T A Q| = |Q^T| \cdot |A| \cdot |Q| = |A| \cdot |Q|^2.$$

Отже,

$$|A| = \frac{1}{|Q|^2} > 0,$$

що завершує доведення необхідності.

Доведення.

Припустимо тепер, що всі головні мінори квадратичної форми f є додатними.

Доведення.

Припустимо тепер, що всі головні мінори квадратичної форми f є додатними. Тоді всі головні мінори квадратичної форми g (див. (5))

Доведення.

Припустимо тепер, що всі головні мінори квадратичної форми f є додатними. Тоді всі головні мінори квадратичної форми g (див. (5)) також є додатними,

Доведення.

Припустимо тепер, що всі головні мінори квадратичної форми f є додатними. Тоді всі головні мінори квадратичної форми g (див. (5)) також є додатними, а тому, за припущенням індукції,

Доведення.

Припустимо тепер, що всі головні мінори квадратичної форми f є додатними. Тоді всі головні мінори квадратичної форми g (див. (5)) також є додатними, а тому, за припущенням індукції, g є додатно визначеною квадратичною формою.

Доведення.

Матриця цього перетворення має вигляд

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Доведення.

Матриця цього перетворення має вигляд

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Вона є невідродженою матрицею,

Доведення.

Матриця цього перетворення має вигляд

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Вона є невиродженою матрицею, позаяк

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} \end{pmatrix}$$

Доведення.

Матриця цього перетворення має вигляд

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Вона є невиродженою матрицею, позаяк

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} \end{pmatrix}$$

є матрицею невиродженого лінійного перетворення змінних (6).

Доведення.

Матриця цього перетворення має вигляд

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Вона є невиродженою матрицею, позаяк

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} \end{pmatrix}$$

є матрицею невиродженого лінійного перетворення змінних (6). Виконаємо лінійне перетворення змінних (7) у квадратичні форми f ,

Доведення.

Матриця цього перетворення має вигляд

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} & 0 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} & 0 \\ 0 & \dots & 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Вона є невиродженою матрицею, позаяк

$$\begin{pmatrix} \beta_{11} & \dots & \beta_{1n-1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \beta_{n-11} & \dots & \beta_{n-1n-1} \end{pmatrix}$$

є матрицею невиродженого лінійного перетворення змінних (6).

Виконаємо лінійне перетворення змінних (7) у квадратичні формі f , попередньо записавши f у вигляді

$$f = g + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \alpha_{in} x_i x_n + \alpha_{nn} x_n^2.$$

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h ,

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

ми одержимо квадратичну форму канонічного вигляду

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

ми одержимо квадратичну форму канонічного вигляду

$$z_1^2 + z_2^2 + \cdots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2,$$

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

ми одержимо квадратичну форму канонічного вигляду

$$z_1^2 + z_2^2 + \cdots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2,$$

де ε — деяке дійсне число.

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

ми одержимо квадратичну форму канонічного вигляду

$$z_1^2 + z_2^2 + \cdots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2,$$

де ε — деяке дійсне число. Це число є додатним числом,

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

ми одержимо квадратичну форму канонічного вигляду

$$z_1^2 + z_2^2 + \cdots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2,$$

де ε — деяке дійсне число. Це число є додатним числом, позаяк детермінант матриці A квадратичної форми f є додатним числом

Доведення.

Одержимо квадратичну форму

$$h = y_1^2 + y_2^2 + \cdots + y_{n-1}^2 + 2 \sum_{i=1}^{n-1} \delta_{in} y_i y_n + \delta_{nn} y_n^2,$$

де δ_{in} — деяке дійсне число, $i = 1, 2, \dots, n$.

Очевидно, для довільного $i \in \{1, 2, \dots, n-1\}$ справджується рівність

$$y_i^2 + 2\delta_{in} y_i y_n = (y_i + \delta_{in} y_n)^2 - \delta_{in}^2 y_n^2.$$

Тому, якщо виконаємо лінійне перетворення змінних у квадратичній формі h , обернене до наступного

$$z_1 = y_1 + \delta_{1n} y_n, \quad \dots, \quad z_{n-1} = y_{n-1} + \delta_{n-1n} y_n, \quad z_n = y_n,$$

ми одержимо квадратичну форму канонічного вигляду

$$z_1^2 + z_2^2 + \cdots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2,$$

де ε — деяке дійсне число. Це число є додатним числом, позаяк детермінант матриці A квадратичної форми f є додатним числом і існує

Доведення.

невироджена матриця Q

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q =$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1,$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1},$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірроджене лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

то ми одержимо квадратичну форму нормального вигляду

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичній формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

то ми одержимо квадратичну форму нормального вигляду

$$u_1^2 + u_2^2 + \dots + u_n^2.$$

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичній формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

то ми одержимо квадратичну форму нормального вигляду

$$u_1^2 + u_2^2 + \dots + u_n^2.$$

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичні формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірроджене лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

то ми одержимо квадратичну форму нормального вигляду

$$u_1^2 + u_2^2 + \dots + u_n^2.$$

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми це в свою чергу означає,

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичній формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

то ми одержимо квадратичну форму нормального вигляду

$$u_1^2 + u_2^2 + \dots + u_n^2.$$

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми це в свою чергу означає, що f є додатно визначеною квадратичною формою.

Доведення.

невироджена матриця Q порядку n над полем дійсних чисел така, що

$$Q^T A Q = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \dots & 0 & 0 \\ 0 & 1 & \dots & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \varepsilon \end{pmatrix},$$

через що

$$\varepsilon = |A| \cdot |Q|^2 > 0.$$

Нарешті, якщо у квадратичній формі $z_1^2 + z_2^2 + \dots + z_{n-1}^2 + \varepsilon z_n^2$ виконати невірне лінійне перетворення змінних

$$z_1 = u_1, \quad \dots, \quad z_{n-1} = u_{n-1}, \quad z_n = \frac{1}{\sqrt{\varepsilon}} u_n,$$

то ми одержимо квадратичну форму нормального вигляду

$$u_1^2 + u_2^2 + \dots + u_n^2.$$

За попередньою ознакою додатної визначеності квадратичної форми це в свою чергу означає, що f є додатно визначеною квадратичною формою. Теорема доведена. □

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми.

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм,

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**,

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$.

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю.

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми,

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли i ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли i ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Теорема 4

Дійсна квадратична форма є від'ємно визначеною

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли i ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Теорема 4

Дійсна квадратична форма є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Теорема 4

Дійсна квадратична форма є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли знаки всіх її головних мінорів чергуються,

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Теорема 4

Дійсна квадратична форма є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли знаки всіх її головних мінорів чергуються, починаючи з знаку –

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Теорема 4

Дійсна квадратична форма є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли знаки всіх її головних мінорів чергуються, починаючи з знаку $-$ і переходячи від мінорів менших порядків до більших.

Зауваження 1

Зауважимо, що розглядають також від'ємно визначені квадратичні форми. Їх визначення подібне визначенню додатно визначених квадратичних форм, а саме, дійсна квадратична форма f називається **від'ємно визначеною**, якщо $f(\gamma_1, \dots, \gamma_n) < 0$ для будь-яких дійсних чисел $\gamma_1, \dots, \gamma_n$, хоча б одне з яких не дорівнює нулю. Справджуються також теореми аналогічні ознаці додатної визначеності квадратичні форми та критерію Сільвестра.

Теорема 3

Дійсна квадратична форма від n змінних є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли і ранг квадратичної форми, і її від'ємний індекс інерції дорівнюють числу n змінних.

Теорема 4

Дійсна квадратична форма є від'ємно визначеною тоді і тільки тоді, коли знаки всіх її головних мінорів чергуються, починаючи з знаку $-$ і переходячи від мінорів менших порядків до більших.